

For det er jo lige præcis der, man får retten til at få den behandling, man har brug for.

For os er ideologi uinteressant. Det er mere vigtigt, at folk får den behandling, de har brug for, og som de er visiteret til og jo før, jo bedre. Det er sådan set forskellen. Fru Line Barfod har en ideologi, hvor det er fuldstændig ligegyldigt, hvor længe folk skal gå og vente på en behandling. Sådan har det været, lige indtil man fik disse frit valg-retigheder efter 2 måneder. Det er det, der var nøglen. Det er derfor, ventelisterne er justeret ned, det er, fordi der behandles langt flere. Også for de samme penge i øvrigt.

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning):

Ole Stavad (S):

Jeg kan ikke lade være med at replicere på finansministerens besvarelse til fru Marianne Jelved, da hun ikke har flere bemærkninger. Jeg er helt enig med finansministeren i, at man normalt selvfølgelig ikke kan forvente resultater af en lovgivning, før den er trådt i kraft. Jeg synes også, det er godt, at regeringen har tro på fremtiden. Det har vi andre også.

Men problemet, vi står med her, er jo, at regeringen har brugt alle de penge, der skal komme ud af den lovgivning, som man tror på, inden man har set virkningen på ét eneste punkt. Der er måske der, vi har forskellen. Vi forsøgte i de år, vi havde ansvaret fra 1993-2001, ikke at bruge pengene, før vi havde dem i hånden. Derfor gik vi fra et underskud til et overskud. Derfor gik vi fra en mega arbejdsløshed til en høj beskæftigelse.

Kl. 16.10

Vi er desværre på vej den anden vej, og det er godt, finansministeren tror på, at det vender. Jeg håber sammen med ham, men jeg har svært ved at se det i de tegn, vi har i øjeblikket. Og at bruge pengene fra en lovgivning helt frem til 2010, inden man har set virkningen på et eneste punkt, det synes jeg i hvert fald er letsindigt.

(Kort bemærkning):

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er en klassisk professionel misforståelse, hvis man siger, at man har brugt pengene frem til 2010. De finanslove, vi vedtager, dækker et finansår. Der bruges ikke penge frem mod 2010, der bruges i det enkelte finansår. Alle ved godt,

at det problem, vi kommer til at stå over for, er mangel på arbejdskraft.

Så kan man spørge, om det er det, der er så aktuelt lige nu. Nej, det er det af gode grunde måske ikke med det konjunkturforløb, vi har set. Så det er altså det konjunkturforløb, der ikke vil være den forventede udvikling fremover.

Så man kan ikke på den ene side være bange for, at der bliver flere ledige, som fru Line Barfod, og på den anden side spørge, hvor arbejdskraften egentlig kommer fra. Men hr. Ole Stavad har ret i, at udfordringen bliver at få arbejdskraften frem. Der hjælper det selvfølgelig også, at stillingerne er der, for efterspørgslen er stor, ikke bare for det offentlige arbejdsmarked, men også for det private arbejdsmarked. Og den første forudsætning for at få folk ud er, at det er rimelig let at få arbejde, og det er den del, der mangler.

Så skal vi være glade for, at vi på trods af konjunkturforløbet har været i stand til at glide nogenlunde af i dansk økonomi, delvis fordi der har været plads til et rimelig stort indenlandsk forbrug, for det er jo forklaringen på, hvorfor det er gledet lidt af på Danmark. At vi er i stand til i en sådan situation over de offentlige finanser at give et mindre bidrag til, at man er i stand til at opretholde en rimelig beskæftigelse. Hvis man sagde, at vi i konjunkturedgangsperioder skal sikre nøjagtig det samme overskud, ville alternativet jo være stramminger, som ville øge ledigheden yderligere.

Derfor burde hr. Stavad være enig med regeringen i, at det er klogt at gå lige til grænsen, så man yder sit bidrag til i en periode, hvor økonomien omkring os går tungt, at modvirke de værste følgevirkninger på dansk beskæftigelse. Det er for så vidt den linje, regeringen har lagt, men vi er også gået lige til grænsen.

Så når andre siger, at vi måske er for letsindige med finanspolitikken, så er det ikke vores opfattelse, men der er til gengæld heller ikke plads til flere lempelser end dem, der bliver indført, men de hører hjemme i en konjunkturedgangsperiode. For det, man kommer til at opleve, når årene går med et normalt konjunkturforløb, er jo, at man har de overskud, som er planlagt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Aage Frandsen i anden omgang.

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, om regeringen og dermed også finansministeren kører finanspolitikken bevidst